

Sygn. akt III AUa 895/13

POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Polak
Sędziowie:	SA Urszula Iwanowska SO del. Beata Górka (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2014 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku G. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o podjęcie wypłaty emerytury na skutek apelacji ubezpieczonej

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 21 czerwca 2013 r. sygn. akt VII U 323/13

postanawia:

umorzyć postępowanie apelacyjne.

SSA Urszula Iwanowska SSA Anna Polak del. SSo Beata Górka

Sygn. akt III AUa 895/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 21 czerwca 2013 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie, w sprawie o sygn. akt VI U 672/13 oddalił skargę G. R. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 12 października 2011 roku, znak: (...) odmawiającej prawa do podjęcia wypłaty emerytury

Ubezpieczona dochodziła wypłaty wstrzymanych świadczeń emerytalnych za okres od dnia zawieszenia wypłaty emerytury wraz z należnymi odsetkami. Organ rentowy w toku procesu wywołanego przedmiotową decyzją nie przedstawił stanowiska w sprawie

Sąd wskazał, że rozstrzygnięcie Trybunału Konstytucyjnego w sprawie K 2/12 odnosi się tylko do tych ubezpieczonych, którzy nabyli prawo do emerytury w okresie od 8 stycznia 2009r. do 31 grudnia 2010r. Ubezpieczona zatem nie należy do kręgu osób, których dotyczy ten wyrok albowiem przyznano jej prawo do emerytury od 23 czerwca 2008r.

Apelację od tego wyroku wywiodła ubezpieczona, podkreślając, że wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2013 roku obejmuje również sytuację faktyczną w jakiej znalazła się ubezpieczona, która skutecznie zrealizowała prawo do emerytury od 8 stycznia 2009r. Organ rentowy nie wniósł odpowiedzi na apelację.

Pismem z dnia 28 lutego 2014r. ubezpieczona cofnęła apelację.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Postępowanie odwoławcze należało umorzyć w związku z cofnięciem apelacji.

Zgodnie z art. 391 § 2 k.p.c. w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. Przy czym, cofnięcie apelacji jest czynnością dyspozycyjną strony, która nie podlega kontroli sądu (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2000 r., III CZP 6/00, Prok. i Pr. 2000/10/37). Jednakże w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych powyższa czynność z uwagi na treść art. 469 k.p.c., który stanowi, że Sąd uzna zawarcie ugody, cofnięcie pozwu, sprzeciwu lub środka odwoławczego oraz zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia za niedopuszczalne także wówczas, gdyby czynność ta naruszała słuszny interes pracownika lub ubezpieczonego, podlega kontroli Sądu.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, ubezpieczona skutecznie dokonała czynności procesowej – cofnięcia apelacji, a brak jest przesłanek do uznania, iż czynność ta narusza słuszny interes ubezpieczonej (art. 469 k.p.c.), skoro orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego jak słusznie wskazał Sąd Okręgowy nie obejmowało grupy emerytów, którzy nabyli prawo do emerytury w okresie od 1 sierpnia 2007 roku. Ubezpieczona może rozważyć możliwość dochodzenia swoich praw w oparciu o przepisy ustawy z 13 grudnia 2013 roku o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od 1 października 2011 roku do dnia 21 listopada 2012 roku.

Z uwagi na powyższe Sąd Apelacyjny uznał, że cofnięcie apelacji nie narusza prawa, w tym słusznego interesu S. G. i dlatego na podstawie art. 391 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie apelacyjne.

SSA Urszula Iwanowska SSA Anna Polak del. SSo Beata Górka